

Mál nr. 127/2015
M og
vátryggingafélagið V v. frjálsrar ábyrgðartryggingar F.

Starfsmaður skarst á hendi þ. 6.7.2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 30.3.2015 ásamt fylgiskjölum 1-17
2. Bréf V dags. 13.4.2015 ásamt fylgiskjölum 1-4.

Málsatvik.

M var við vinnu hjá F og var að skera plastklæðningu utan af rörum þegar krókahnífur sem hann notaði ran til og hann skarst á handarbaki. M var með hanska sem veittu litla sem enga vörn. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns F og segir að honum hafi ekki verið útvegaðir hanskar með viðeigandi mótstöðu. M segir að til staðar hafi verið sandblásturshanskar en ómögulegt hafi verið að nota þá við það verk sem hann var að vinna í umrætt sinn. M vísar til þess að Vinnueftirliti ríkisins hafi ekki verið tilkynnt um málið. V hafnar bótaskyldu og segir að M hafi leitað til læknis eftir slysið en snúið aftur til vinnu eftir það og ekki verið óvinnufær eftir slysið. V segir að M og öðrum starfsmönnum hafi verið útvegaðir þykkir hanskar til að nota við þennan verkþátt sem M var að vinna en M hafi valið að nota aðra hanska án vitneskju verkstjóra. V segir að umrætt verk hafi verið einfalt og áhættulítið og slys M verði ekki rakið til sakar F heldur sé um óhappatilviljun að ræða.

Álit.

Fyrir liggur að M stóð til boða fullnægjandi persónuhlífar, sem hann heldur fram að hafi ekki verið hægt að nota við verkið sem hann var að vinna, en engar sönnur eru færðar á þá staðhæfingu. M var ekki frá vinnu nema þann tíma sem hann fór til að láta gera að sári sínu eftir slysið, þannig að F bar ekki skylda til að tilkynna slysið til Vinnueftirlits ríkisins. Ekki er sýnt fram á í málinu að slysið verði rakið til ófullnægjandi verkstjórnar eða persónuhlífa eða annars sem F ber ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu F hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu F hjá V.

Reykjavík 8.5. 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.